

259. Én ismerek egy országot...

1. Én is - me - rek egy or - szá - got, Mely gaz - dag ál - dás -

ban: Nincs gyű - lö - let s meg - bán - tás ott, Mert

csak sze - re - tet van, Mert csak sze - re - tet van!

2. A bánat hozzánk ott nem fér, Ott bosszúság nem öl:
Az éj a fény elől kitér, |: Bú az öröm elől. :|
3. Szent ének hangzik ott csupán, Ott nincs panasz, ínség;
Ott nincsen már hatalomvágy, |: Irigység s büszkeség. :|
4. Ott egymás üdvén örvendünk – Ott él, ki itt szeret –;
Ott minden jóban részt veszünk, |: És zengünk éneket. :|
5. Az Úr szent fénye szétterjed Közelben s távolban,
Ő ád örök üdvösséget |: Ott szent országában. :|
6. Az elfáradt zarándoknak Ott égi béke int;
Ott alleluja hangzik csak, |: S nem érzünk földi kint. :|
7. Ó, szép országa Istennek, Mikor juthatok fel;
Mikor láthatlak meg téged, |: Mikor érhetlek el? :|
8. Letenném én nehéz terhem, Minden hiúságom,
Hogy békém benned felleljem, |: Ó, fényes égi hon! :|